

Takke Düştü, Kel Göründü

İçeriği Yazan: [Asim US](#) [1] Zaman: Çar, 18/08/2010 - 16:00

Hani kriz teğet geçmişti?

Böyle bir kara mizah olabilir mi arkadaşlar? Türkiye bu kadar adap, üslup bilmeyen, bu kadar siyasetten ekonomiye, hukuka, kültüre kadar, elini attığı her şeyi eline yüzüne bulaştıran bir iktidar gördü mü? Buna yakınına gördü aslında: **Adnan Menderes** iktidarı. O dönemde de, “tek parti dönemi”nde Osmanlı’nın bile kapatılan borçlarından, daha yüksek bir borç altına girilmişti. Marshall yardımları, IMF yardımları derken Türkiye tekrardan Batı emperyalizminin, ekonomi yoluyla etkisi altına girmişti.

Yani tek parti döneminde tüm borçları ödenen Türkiye, Adnan Menderes döneminde, tekrar Osmanlı Devleti’nde **Abdülaziz** döneminde nasıl hazine İngiltere’nin eline geçtiyse, o zamanlarda da ABD’nin gelişmemiş ülkeleri kontrol mekanizması olan IMF ve Dünya Bankası’nın eline düşmüştü.

Bugün AKP iktidarında ise, tüm Cumhuriyet tarihi boyunca alınan borçlardan daha yüksek bir borç miktarı gözümüze çarpmaktadır. Özel sermaye, kamu borcu fark etmez. Sonuçta GSMH içersinde hepsi birdir ve bu borçlar Türkiye'nin borçlarıdır.

SİSTEM NASIL ÇALIŞIYOR?

Öncelikle çok kısaca sistemin, basın tarafından gösterilmeyen kısmına değinmek istiyorum. IMF ve Dünya Bankası, White Plan denilen, İkinci Dünya Savaşı sonrası kalkınma ve yeni ekonomik düzeni oturtmak için, görünüşte İkinci Dünya Savaşı'nda çöken ülkelere finansal yardım sağlamak amacıyla kuruldu. Ancak tıpkı uyuşturucu tüccarları gibi, bu finansal kaynaklarla ülkeleri kendilerine bağımlı hale getirdi Batı emperyalizmi.

Sistemin görünmeyen şekli şu ki, önce bu tip kredi veren kuruluşlar aracılığıyla bir ülkeye borç verilir. Ancak bu verilen krediler de, Batı sermayesinin o ülkedeki varlıklarına aktarılır. Aslında o borç, ihtiyacı olan ülkeye veriliyor kisvesi altında, Batı şirketlerinin kasalarına girer. Ancak o ülkenin her bir bireyi de bu borç yükünün altına sokulur. Sonra tabii ki alınan o borçlar üretim sektörüne aktarılmadığı için de geri ödemesi yapılamaz ve söz konusu ülke daha da büyük bir borç sarmalına sarılır. Tıpkı Türkiye gibi.

Sonuçta da Batı tarafından gelen, şu tip isteklerle karşılaşılır, “Bize borcunuzu ödeyemiyorsunuz, o halde maden, petrol kaynaklarınızı ve şirketlerinizi özelleştirin, bize devredin.” “Bizim, askeri üslerinizi kullanmamıza izin verin, Afganistan’a, Irak’a asker yardımı yapın”...

Bir ülkeyi ele geçirmenin iki yolu vardır; biri silahla, ötekisi parayla. Bugün yaşanan da tam olarak bu. Geçmişte de yaşanan, bundan farklı değildi. Osmanlı'nın çöküşünde de bu mekanizme görülmektedir.

Bu açıdan bakınca Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün neden büyük bir lider olduğunu daha iyi anlamaktayız, çünkü O'nun bu konuda, tam da bu nokta üzerinde bir sözü vardır:

“Kılıçla kazanılan zaferler, sabanla kaybedilir.”

BİZ KİME İNANACAĞIZ?

Kabinenin Başbakanı ***“Kriz bize teğet geçti.”*** derken, Sanayi Bakanı ***“Sanayideki %21’lik küçülme bize yabancı değil.”*** demişti hatırlarsanız.

Yani ikisinin dediği tam zıttı. Sanayi Bakanına göre, böyle bir şeyi Hükümet zaten biliyordu. O halde öncelikle Başbakan yalan söyleyip halkı kandırmış. Bu noktada, şu soru akla geliyor: “Biliyordunuz da niçin önlem almadınız?” Bu soruya verecekleri “dürüst” bir cevapları yoktur herhalde.

Türkiye'nin bir diğer talihsizliği ise, özellikle ekonomi alanında ya fazla “serbest piyasacı” ya da fazla “iyimser” akademisyenlere sahip olmasıdır. Daha doğrusu, Türkiye'nin doğru düzgün akademisyenleri vardır ancak bunlar, sermayenin pek işine gelmediği için özgür olmayan basında yer almazlar.

Böyle olunca da, bu tip yalan söyleyen veya konuyu tam anlamıyla idrak edememiş ya da bildiklerini tam olarak söylemeyen ekonomistlerin, halka umut satıp, umut tacirliği yaptıklarını görüyoruz. Bu tip ekonomistleri, NTV’de program yaparken, ATV’nin ana haber bülteninde Üsküdar Balık Pazarı önünde ekonomiyi yorumlarken, Show TV’de Siyaset Meydanı gibi yüzeysel programlarda sıklıkla görürüz. Hepsisi de krizden önce, alkış tutarken, kriz zamanı panik yok derler. Ancak baktığınız zaman da halka öğütlediklerinin aksini yaparak, halk deyimiyle *malı götürürler*.

Türkiye zaten sürekli bir küçülme içersindeydi. Türkiye’de büyüyen sadece belli bir kısım ve ihracat yapan kısımdı (onlar da kurun zamanında çok düşük olmasından dolayı kâr edemiyorlardı, ancak üretim sonucu hesaplanan GSMH dolayısıyla büyüyor gözüküyorlardı).

Şimdi Türkiye’nin ihracat yaptıkları ülkelerde talep daralması yaşanınca, ihracatla elde edilen gelir kalemi de gitti. Böylece tam anlamıyla “takke düştü, kel göründü” diyebiliriz.

PEKİ NE YAPMALI?

Krizler, zayıf yönleri kadar fırsatları da içersinde bulundururlar. Şimdi madem kriz oldu, madem artık her şey dibe vuruyor, bu Türkiye için, sermayeyi tekrardan millileştirmek, sermaye üzerinde denetim kurmak, devlet eliyle değil ama yardımıyla, yeni bir sanayi ve teknoloji hamlesi yapmak için bulunmaz bir fırsattır.

Daha önce Kemal Derviş yüzünden ilan edemediğimiz moratoryum, dolayısıyla erteleyemediğimiz borçları yeniden bir düzenleme içersine sokmalıyız. Yabancı sermayeden kesinlikle ama kesinlikle medet ummamalıyız. Unutmayalım ki, kendisine yardım edemeyene kimse yardım edemez.

asim.us@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Eko-Politik](#) [2]

Kaynak URL (29/04/2024 - 14:53 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/takke-dustu-kel-gorundu>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/asim-us>

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/eko-politik>